

Arrest

nr. 213 309 van 30 november 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1986.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 februari 2015 en dient op 24 september 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 1 augustus 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd omdat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn professionele activiteiten in Afghanistan en de problemen die hij daar zou hebben gehad. Daarnaast werd geoordeeld dat hij zich aan de onveilige situatie in zijn regio van herkomst kon onttrekken door zich in de hoofdstad Kaboel te

vestigen, waar hij over een intern vluchtalternatief beschikte. In zijn arrest met het nummer 192 797 van 28 september 2017 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voormelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 16 oktober 2017 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 februari 2018 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 9 maart 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U, een Afghaans staatsburger, diende op 24 september 2015 een eerste asielaanvraag in. U verklaarde K(...) I(...) te heten, gemengd Tadzjiek/Qizilbash van origine te zijn en de soennitische strekking van de islam aan te hangen. U stelde afkomstig te zijn uit het dorp Baraki Rajan, gelegen in het district Baraki Barak van de provincie Logar. Over uw vluchtaanleiding verklaarde u het volgende: U werkte als slager in uw dorp, waarbij u vaak werd lastiggevalen door de taliban die eisten dat u hen geld en vlees gaf. Omdat de taliban het u op die manier onmogelijk maakten om geld te verdienen, nam u rond 1390 (maart 2011/maart 2012 volgens de gregoriaanse kalender) van uw vriend Aziz een job aan als winkelhouder in zijn souvenirwinkel buiten aan de poort van de militaire basis Shank, in Logar. Op het einde van de tweede maand kreeg u een dreigbrief van de taliban waardoor u uw job opgaf. Een maand later besloot u samen met uw vrouw en dochter naar Kaboel te vluchten om bij uw schoonouders in te trekken. U verhuurde uw huis en met de opbrengst vertrok u naar Kaboel. Onderweg naar Kaboel werd jullie auto tegengehouden door de taliban, en toen u probeerde te vluchten, namen de taliban uw auto onder vuur en doodden daarbij uw vrouw en dochter. U besloot om naar Iran te vluchten waar u twee jaar en twee maanden werkte als slager. Toen u naar Turkije wilde vertrekken en uw Iraanse werkgever om uw loon vroeg, weigerde hij te betalen en gaf hij u aan bij de politie. In september 2013 werd u gedeporteerd naar Afghanistan. U vestigde zich in de stad Kaboel waar u werkte als chauffeur bij het bedrijf 'Kaboel Karwan', waarbij u werknemers van de politie van de stad Kaboel moest vervoeren tussen hun verschillende werkplaatsen. Na zes maanden ontving u een nieuwe dreigbrief, ditmaal wegens uw werk als chauffeur voor de politie. U werd ontslagen toen u de brief liet zijn aan uw werkgever. Nadat u de neef van uw vader op de hoogte had gebracht van de brief, raadde hij u aan te vluchten. Twee dagen na ontvangst van de dreigbrief ging u terug naar Logar om uw huis definitief te verkopen aan de mensen die het hadden gehuurd. In Baraki Rajan werd u gevat door de taliban en ontvoerd naar een naburig dorp. U werd achttien dagen door hen gefolterd, tot u kon ontkomen met de hulp van Telah Mohammad, iemand van uw dorp die met de taliban samenwerkte. U verbleef twee maanden bij een houtverkoper, waarna u uw woning verkocht. U reisde daarop naar Iran, waar u vijf maanden verbleef. U ging vervolgens naar Turkije, waar u opnieuw twee maanden bleef alvorens u naar België reisde.

Op 1 augustus 2016 ontving u uw beslissing waarin stond dat u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd omdat er geen geloof werd gehecht aan uw werk als winkelhouder op de militaire basis Shank in Logar, uw werk als chauffeur voor het bedrijf Kaboel Karwan en omdat uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad als ongeloofwaardig werden bestempeld. Daarnaast werd geoordeeld dat u de onveilige situatie in uw regio van herkomst kon ontlopen door u te vestigen in de stad Kaboel, waar u over een intern vluchtalternatief beschikt. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 28 september 2017 werd de beslissing van het CGVS door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 10 maart 2017 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw tweede asielaanvraag wijzigde u uw verklaringen aan met betrekking tot uw identiteit, religie, plaats van herkomst, uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België, de samenstelling van uw familie en de reden van uw vertrek uit Afghanistan. U verklaarde S(...) A(...) S(...) K(...) te heten en afkomstig te zijn uit de provincie Ghazni en niet uit de provincie Logar. U stelde sjiïet te zijn in plaats van soenniet en u verklaarde vijf broers en één zus te hebben terwijl u tijdens uw eerste asielaanvraag verklaard had dat u slechts één broer had en geen zussen. U verklaarde dat u op zesjarige leeftijd met

uw familie naar Pakistan vertrok. Na twee of drie jaar verhuisde u naar Iran waar u gedurende negen jaar verbleef. Omdat uw vader veel gokschulden had reisde u in 2002 vanuit Iran naar het Verenigd Koninkrijk. U werd door de Britse autoriteiten gerepatriëerd naar de stad Kabul in de kerstperiode van 2004. Vanuit Kabul reisde u onmiddellijk verder naar Iran. Na twee jaar keerde u vrijwillig terug naar Afghanistan en verbleef u gedurende drie maanden in de stad Ghazni. Daar werden jullie lastiggevalen door schuldeisers van uw vader die met uw zus wilden trouwen. Jullie verhuisden daarom naar Jaghori waar jullie gedurende drie weken verbleven. Uw zus werd er ontvoerd, twee broers en uw echtgenote werden doodgeschoten en u werd geraakt door een kogel in uw rug. Het conflict escaleerde verder en de zoon van één van jullie vijanden werd hierbij gedood. U vluchtte naar Kabul maar werd ook daar gezocht door de schuldeisers van uw vader. Zij dienden ook een aangifte in tegen u bij de autoriteiten. Uiteindelijk reisde u via Iran naar Turkije waar u als vluchteling werd erkend door de VN. U trouwde er met F(...) S(...) maar u bent ondertussen gescheiden. Na acht jaar in Turkije te hebben verbleven reisde u naar België. Tot slot verwees u naar uw medische toestand. U zou kampen met nierstenen, hartproblemen en ademhalingsproblemen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: uw taskara, een oproepingsbrief van de procureur van Kaboel, uw vluchtelingencertificaat van het UNHCR Turkije, bewijs van registratie bij de Turkse politie, een huurcontract uit Turkije, een aardgasfactuur uit Turkije, een Turks medisch attest, een strook van de Turkse rechtbank met betrekking tot uw echtscheiding en twee Belgische doktersvoorschriften. Na het gehoor legde uw raadsman, meester Sakhi Mir-Baz, nog een brief voor met enkele opmerkingen.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden benadrukt dat de bepaling van artikel 48/5 §4 afwijkt van de algemene regel in artikel 1, A, 2 van het Verdrag van Genève, 48/3 en 48/5, §§ 1 tot 3 van de Wet van 15 december 1980 (zie arrest RvSt nr. 228337 van 11 september 2014) en dat de formulering "[...] een land kan worden beschouwd als eerste land van asiel [...]" het facultatieve karakter van de toepassing ervan aantoont.

Vervolgens dient te worden benadrukt dat aan de toepassing van het principe 'eerste land van asiel' bijzondere voorwaarden zijn verbonden. Met betrekking tot deze voorwaarden, zoals de mogelijkheid om opnieuw op het grondgebied te worden toegelaten en de naleving van het non-refoulementbeginsel in de desbetreffende landen, is actuele en relevante informatie vereist die het CGVS moeilijk kan verkrijgen. Er dient eveneens te worden opgemerkt dat de bewijslast op de asielinstantie berust, wat het CGVS aanspoort tot voorzichtigheid bij de toepassing van dit principe.

Wegens het gebrek aan informatie om Turkije als eerste land van asiel te beschouwen en wegens het afwijkende karakter van dit principe dient uw asielaanvraag dus te worden onderzocht met betrekking tot uw land van herkomst, namelijk Afghanistan. Het feit dat u werd erkend als vluchteling door het UNHCR in Turkije houdt bovendien niet in dat het CGVS u ipso facto en zonder ander individueel onderzoek op zijn beurt moet erkennen. Er bestaat namelijk een procedure voor de bevestiging van status die wordt geregeld door artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 en die het CGVS de mogelijkheid laat de status te bevestigen of niet te bevestigen (artikel 49 § 1 6° met artikel 57/6 3° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen).

Het feit dat u de vluchtelingenstatus werd toegekend door het UNHCR houdt geenszins in dat het CGVS u automatisch deze status toekent.

Uw aanvraag dient dus te worden onderzocht met betrekking tot uw land van herkomst.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u

bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Daarnaast legde u inconsistente verklaringen af over uw identiteit en familiale situatie. Dit alles is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst, uw eerdere verblijfplaatsen, uw identiteit en familiale situatie kan niet genoeg benadrukt worden. Bovenstaande elementen zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is tevens de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd er vastgesteld dat u plotsklaps beweerde dat al uw verklaringen met betrekking tot uw aanvankelijk voorgehouden herkomst uit het district Baraki Barak van de provincie Logar, die nota bene door het CGVS als geloofwaardig werden bestempeld, over de ganse lijn ingestudeerd waren (CGVS, p. 7). U stelt daarenboven dat u eveneens had gelogen over uw familiale situatie, identiteit in het algemeen en uw werkelijke vluchtmotieven (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018). Een dergelijke handelswijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke, gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een asielzoeker mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven. Uw verklaringen ter zake, namelijk dat u werd verteld te liegen uit angst om terug te worden gestuurd naar Turkije, is onvoldoende ter verantwoording (CGVS, p. 7). Dit alles brengt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang. Uit bovenstaande blijkt tevens dat u er niet voor terugdeinst om valse asielmotieven te gebruiken en zaken van buiten te leren om toch maar een verblijfsstatus te verkrijgen via de asielprocedure.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat uw nieuwe verklaringen evenmin weten te overtuigen. Deze verklaringen zijn immers allerm minst consistent. Zo stelde u in het kader van uw tweede asielaanvraag aanvankelijk dat u werd geboren in het district Jaghori van de provincie Ghazni (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 5). Ook op uw vluchtelingencertificaat van het UNHCR in Turkije staat vermeld dat u werd geboren in Jaghori. U verklaart op de DVZ tevens dat de gegevens op uw vluchtelingencertificaat van het UNHCR Turkije volledig correct zijn (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 3). Echter, op het CGVS beweert u plots dat u werd geboren in de stad Ghazni, de provinciehoofdstad van de provincie Ghazni en niet in het district Jaghori (CGVS, p. 6). Met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, ontkent u dat u op de DVZ heeft verklaard dat u werd geboren in Jaghori en houdt u vol dat u werd geboren in de stad Ghazni (CGVS, p. 10). Opnieuw geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, kan u enkel zeggen dat er op de documenten van het UNHCR staat dat de "taskara van uw vader afkomstig is van Jaghori" (CGVS, p. 10). Dit stemt echter geenszins overeen met de inhoud van dit certificaat waarop duidelijk staat aangegeven dat u geboren bent in Jaghori. Hiermee geconfronteerd past u opnieuw uw verklaringen aan en beweert u plots dat op uw taskara die voorlegde bij het UNHCR in Turkije geschreven stond dat u afkomstig bent uit Jaghori. U houdt evenwel vol te zijn geboren in Ghazni (CGVS, p. 10). Treffend is ook dat u op de DVZ laat optekenen dat u drie maanden in de stad Ghazni van de provincie Jaghori verbleef (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 10). Jaghori is evenwel een district van de provincie Ghazni. U legt evenzeer tegenstrijdige verklaringen af over uw enige zus, waarvan u tijdens uw eerste asielaanvraag niet eens het bestaan had vermeld. Immers, op de DVZ verklaarde u dat uw zus N(...) in Afghanistan verblijft, maar dat u niet weet waar (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 15). Op het einde van uw gehoor op de DVZ paste u evenwel uw verklaringen aan en beweert u plots dat uw zus niet in Afghanistan woont, maar in Tadzjikistan (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 20). Op het CGVS wijzigt u opnieuw uw verklaringen en beweert u dat uw zus N(...) elf jaar geleden werd ontvoerd en dat u niet weet waar ze is (CGVS, p. 3).

Op het CGVS past u ook uw nieuwe verklaringen aan over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Immers, op de DVZ verklaart u dat u na acht jaar in Iran te hebben gewoond, rechtstreeks naar Afghanistan ging en daar drie maanden in de stad Ghazni verbleef voor u naar Turkije vertrok (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 10). Echter, op het CGVS stelt u dat u was "vergeten" te zeggen dat u na uw vertrek uit Iran gedurende twee jaar in Engeland verbleef (CGVS, p. 2 en 12). U verklaart dat u het vergat door "de drukte van het moment en de vele documenten" (CGVS, p. 2). Deze verklaring kan evenwel allerminst overtuigen. Bovendien legde u tot op heden geen enkel (begin van) bewijs voor van uw verblijf in Engeland en/of uw repatriëring.

Daarnaast dient opgemerkt dat uw verklaringen over uw etnische origine en religie eveneens inconsistent zijn. Zo stelt u op de DVZ dat u Tadzjiek bent van etnische origine terwijl u tijdens uw eerste aanvraag verklaard had dat uw vader Tadzjiek is en uw moeder Qizilbash (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 6d en CGVS eerste aanvraag dd. 1 juni 2016, p. 11). U verandert tevens uw verklaringen met betrekking tot uw religie en verklaart plots dat u een sjiitische moslim bent, terwijl u tijdens uw eerste asielaanvraag beweerde een soennitische moslim te zijn (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 9 en CGVS eerste aanvraag dd. 1 juni 2016, p. 11). Hiermee op het CGVS geconfronteerd, houdt u vol dat u sjiit bent en verklaart u plotsklaps dat uw beide ouders Qizilbash zijn (CGVS, p. 6). U houdt vervolgens evenwel vol dat u Tadzjiek bent van etnische origine, alvorens u verklaart dat uw ouders ook "Tadzjiek, zeg maar, Qizilbash" zijn. U beweert vervolgens dat jullie "Tadzjiek zijn, en dus Qizilbash". Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met het feit dat het twee verschillende etnische origines betreft, antwoordt u plots ontwijkend dat u niet vertrouwd bent met religies en etniciteiten (CGVS, p. 6). Het is evenwel zeer opmerkelijk dat u geenszins eenduidige verklaringen kan afleggen over uw eigen etnische origine en die van uw ouders. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat jullie Tadzjiek zijn en dat u "niet op de hoogte bent van die dingen" (CGVS, p. 6). Later op het gehoor past u evenwel opnieuw uw verklaringen aan en stelt u dat u Qizilbash bent van etnische origine (CGVS, p. 16). Echter, gevraagd om meer te vertellen over de Qizilbash, kan u enkel zeggen dat ze sjiit zijn. U weet er niets meer over (CGVS, p. 8). Wanneer u bovendien wordt geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw eerste asielaanvraag beweerde soenniet te zijn, ontkent u bovendien dat u ooit verklaarde soenniet te zijn en dat u "altijd wist dat uw ouders Qizilbash zijn". Opnieuw geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen uit uw eerste asielaanvraag, antwoordt u opmerkelijk genoeg: "Ik denk niet dat ik soenniet heb gezegd, als dat wel is, is dat ook een leugen" (CGVS, p. 9). Dat u niet eens meer blijkt te weten wat u destijds allemaal verklaard heeft over uzelf, zet uw geloofwaardigheid verder op de helling.

Verder vertoont uw kennis over de geboorteplaats van uw ouders en grootvader zeer opmerkelijke leemtes. Immers, zo kan u enkel zeggen dat uw ouders geboren werden in de provincie Ghazni. U weet echter niet waar. U beweert evenwel dat uw grootvader geboren werd in Jaghori (CGVS, p. 7). Echter, gevraagd of u iets weet over Jaghori, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 9).

Ook over Ghazni zelf, de plaats waar u beweert geboren te zijn en waar u drie maanden zou verbleven hebben voor uw vertrek naar Turkije, vertoont uw kennis zeer opmerkelijke leemtes. Immers, wanneer u wordt gevraagd of er veel sjiieten wonen in Ghazni, buiten de Hazara bevolking, antwoordt u aanvankelijk bevestigend. Echter, wanneer u vervolgens de vraag opnieuw wordt gesteld ter bevestiging, moet u plots toegeven dat er mensen van "verschillende stammen" wonen, maar dat u niet goed weet welke stammen (CGVS, p. 13). Dit is zeer opmerkelijk. Ook wanneer u wordt gevraagd welke districten de stad Ghazni omringen, antwoordt u naast de kwestie dat de provincie Kandahar "boven" ligt en de provincie Wardak "onderaan" ligt. Wanneer u opnieuw wordt gevraagd naar omringende districten, moet u opmerkelijk genoeg toegeven dat u geen enkel district kent dat de stad Ghazni omringt (CGVS, p. 17). Mede gelet op het feit dat de stad Ghazni wordt begrensd door zes districten, is uw gebrek aan kennis hierover des te meer frappant. Ook over de route tussen Jaghori en de stad Ghazni kan u enkel zeggen dat deze het district Qarabagh doorkruist. U kan geen enkel ander district opnoemen op deze route (CGVS, p. 16). U kent evenmin belangrijke mensen in Ghazni en u kan geen enkele gebeurtenis opnoemen uit de periode dat u er drie maanden verbleef (CGVS, p. 17).

Ook over de aanleiding van uw vertrek uit Afghanistan, toen u zes jaar oud was, heeft u bijzonder weinig kennis. Immers, wanneer u wordt gevraagd waarom uw gezin naar Pakistan verhuisde, kan u enkel algemeen zeggen dat de omstandigheden slecht waren, "oorlog en zo". Gevraagd om specifiek uit te leggen wat de situatie was in Ghazni ten tijde van uw vertrek, komt u evenmin verder dan te zeggen dat het oorlog was en dat u er zich niets van kan herinneren (CGVS, p. 8). Hoewel er inderdaad niet van u kan worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen aflegt over uw eigen ervaringen, aangezien u

maar tot uw zesjarige leeftijd in Afghanistan hebt gewoond, kan er wel worden verwacht dat u enige kennis heeft over de reden van uw vertrek uit Afghanistan via uw ouders of andere familieleden met wie u gevlucht bent. Echter, gevraagd of uw ouders u daar ooit iets over hebben verteld, antwoordt u aanvankelijk ontwijkend alvorens te stellen dat uw ouders daar niets over verteld hebben. U moet daarna bovendien toegeven dat u er zelf nooit iets over heeft gevraagd (CGVS, p. 9). U zegt daarna dat er "groeperingen" met elkaar vochten en dat jullie het mee volgden via de krant in Pakistan en Iran. Echter, gevraagd welke groeperingen er dan actief waren in Ghazni toen u vertrok, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9). Ook over het werk van uw vader in Afghanistan vertoont uw kennis zeer opmerkelijke lacunes. Zo beweert u dat uw vader bij Khad (de Afghaanse staatsveiligheidsdienst) werkte. Echter, gevraagd wat hij deed bij Khad, kan u enkel zeggen dat het een overheidsfunctie was, maar dat u niet weet wat het inhield. Gevraagd om meer te vertellen over Khad, kan u enkel vaag zeggen dat het "een dienst was bevoegd voor rekrutering van bepaalde slechte mensen, ofzo". U weet er verder niets meer over (CGVS, p. 18).

Verder zijn uw verklaringen over de reden van uw vertrek uit Ghazni evenmin aannemelijk. Zo beweert u dat uw vader een gokverslaving had en daardoor de gronden van zijn broer had vergokt. U verklaart verder dat een van uw neven, Q(...), in ruil voor de schulden die uw vader bij hem had, wilde trouwen met uw zus. Omdat uw vader weigerde, werd uw zus ontvoerd en werd uw vrouw samen met uw broer door uw neven gedood (CGVS, p. 18, 22 en 23). Echter, gevraagd hoe uw vader de gronden van uw broer vergokt had, moet u het antwoord schuldig blijven. U weet evenmin wanneer dit gebeurde (CGVS, p. 18). Ook wanneer u later op het gehoor wordt gevraagd wat u weet van de gokverslaving van uw vader, kan u enkel zeggen dat hij daardoor schulden had. U kan er evenwel niets meer over zeggen. U beweert bovendien dat u er nooit iets over gevraagd heeft (CGVS, p. 23). Het is evenwel totaal onaannemelijk dat u uw vader, wiens gokverslaving aan de grond ligt van al uw problemen in Afghanistan, hierover nooit iets zou hebben gevraagd. Bovendien zorgden zijn gokschulden ervoor dat niet alleen uw vrouw, maar ook uw broer gedood werden door zijn schuldeisers en dat uw zus ontvoerd werd. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel herhalen dat u het nooit vroeg (CGVS, p. 24). U weet evenmin aan wie uw vader die gronden was kwijtgeraakt en wanneer u wordt gevraagd om meer te vertellen over Q(...), de neef die uw zus ontvoerde, kan u enkel zeggen dat u niets over hem weet alvorens u verklaart hij gevaarlijk is en banden heeft met taliban en drugdealers. U moet meteen daarna evenwel toegeven dat u er niets over kan vertellen (CGVS, p. 24).

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft uw taskara, moet vooreerst worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds een valse taskara voorlegde en dit ook toegaf (CGVS, p. 26). Hieruit blijkt dat u evenmin terugdeinst om valse documenten te gebruiken om toch maar een verblijfsstatus te verkrijgen via de asielprocedure. Wat de oproepingsbrief van de procureur uit Kaboel betreft, moet worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De Turkse documenten waaronder het huurcontract, de aardgasfactuur, de strook van de Turkse rechtbank over uw echtscheiding, het bewijs van registratie bij de Turkse politie en het medisch attest bevatten informatie die in deze beslissing niet ter discussie staat. Uit het medisch attest blijkt enkel dat u een radiologisch onderzoek van uw rug hebt ondergaan. Het vluchtelingencertificaat van het UNHCR werd hierboven reeds besproken. Wat betreft de twee Belgische doktersvoorschriften, dient opgemerkt te worden dat nergens uit deze voorschriften blijkt dat u niet in staat zou zijn om op een normale wijze een gehoor af te leggen. Er blijkt enkel uit dat er een ontstekingsremmer en een middel voor de behandeling van angststoornissen werd voorgeschreven. Bovendien houden medische problemen op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft het schrijven van uw raadsman, meester S. M. [...], dient opgemerkt dat diens opmerkingen betrekking hebben op zijn eigen tussenkomst op het einde van het gehoor. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat er problemen zouden geweest zijn tijdens het gehoor. Welke opmerkingen u zou hebben over het verloop van het gehoor blijkt niet uit dit schrijven, noch werden er tot op heden opmerkingen overgemaakt. Het arrest waar uw raadsman naar verwijst (R(...) H(...) O.V. (...)) heeft geen betrekking op u persoonlijk. Bovendien dient er op gewezen te worden dat elk dossier op zijn eigen merites beoordeeld dient te worden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ghazni gelegen in de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ghazni heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 februari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 13). U werd op het einde van het gehoor dd. 28 februari 2018 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 26). Echter, u heeft ervoor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen (CGVS, p. 26).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel I, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel, en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

In een vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

“Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

zich buiten het land van herkomst bevinden;

een gegronde vrees voor vervolging hebben;

“omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.

de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen Inroepen.

Deze elementen toegepast op verzoeker: zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 24 september 2015.

een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen.

Verzoeker vrees vervolgd te worden omwille van een oud conflict.

Dat dit middel is gegrond."

En

"Verweerster gelooft dat verzoeker erkend is als vluchteling in Turkije maar ze weigert aan verzoeker internationale bescherming te geven omwille van de volgende redenen:

Verzoeker heeft nagelaten om mee te werken aan het onderzoek. Verweerster hecht geen geloof aan de verblijfplaatsen waar verzoeker verbleven heeft voor zijn komst naar België.

Een redelijke mens moet zich de vraag stellen welke belang verzoeker heeft om daarover niet de waarheid te vertellen.

Verzoeker vraagt voor een 2de maal asiel en hij wijzigt zijn verklaringen. Verzoeker weet dit zeer goed dat die zijn laatste kans is.

Verzoeker weet zeer goed dat hij in titel (vluchtelingenstatus in Turkije) in hand heeft.

Waarom zou hij in godsnaam niet de waarheid vertellen over zijn verblijfplaatsen.

Verzoeker weet dat het vandaag onmogelijk is om bepaalde dossierbehandelaars van het CGVS te overtuigen dat men de waarheid vertelt. Verzoeker nam daarom contact op met het UNHCR ten einde zijn verblijf in Iran en Turkije te bevestigen.

Verzoeker heeft tevens gevraagd om een kopie van zijn verklaringen van die landen te krijgen.

UNCHR Brussel zal zien of dit mogelijk is.

Deze stukken zullen in de loop van de procédure voorgelegd worden.

Verzoeker meent dat verweerster zijn dossier niet op objectieve wijze onderzocht heeft.

Dit blijkt uit de wijze die de PO zich gedragen heeft tijdens het gehoor. (stuk 2 - klacht tegen de dossierbehandelaar: hierna genoemd PO)

Tijdens de pauze was verzoeker aan het bibberen. Verzoeker stelde dat hij zeer bang is van PO en dat de PO zeer agressief.

Verzoeker was zo onder in de indruk dat hij zuurstof moest innemen.

Verzoeker wenst te verwijzen naar pagina 12 van het gehoorverslag en hij is van oordeel dat de PO dit te wijten aan het lokaal dat te warm is en aan het feit dat verzoeker een dikke jas nog aanhad.

Verzoekers raadsman is ook akkoord met deze stelling. Op een bepaalde moment stelde verzoeker het volgende:

Mijn excuses dat ik eerder niet de waarheid verteld heb.

De PO zegt: moest u zolang wachten om uw excuses aan te bieden.

Verweerster maakt een punt over de geboorteplaats van verzoeker. Verzoeker meent dat verweerster geforceerd op zoek gaat naar nietszeggende argumenten om de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.

Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat hij de vraag verstond heeft. Jaghori behoort niet tot een andere provincie maar tot Ghazni.

Wat betreft de etnische origine van de ouders van verzoekers: in Afghanistan vermelden ze nooit in Taskira's dat iemand qizilbash is.

Ze vallen onder de Taddiken, net zoals Sayeed.

Verweerster neemt verzoeker kwalijk omdat zijn kennis over Ghazini beperkt is. Verweerster heeft blijkbaar over het hoofd gezien dat verzoeker bijna gans zijn leven in Iran, Turkije, England en België gewoond heeft.

De PO nam verzoeker kwalijk omdat hij hem in de eerste asielaanvraag misleid heeft. Toen geloofde dezelfde PO dat verzoeker zijn herkomst aannemelijk gemaakt heeft.

Zie pagina 7 van het gehoorverslag waarin het volgende staat:

U heeft heel veel verklaringen afgelegd die geloofwaardig overkwamen.

Verzoeker kan zijn ogen niet geloven dat wanneer hij leugens vertelden deze PO dat wel geloofwaardig gevonden. Maar wanneer hij de waarheid verteld en deze waarheid met objectieve stukken staat dan hecht men geen geloof aan deze waarheid.

Verweerster laat na om te motiveren waarom ze geen rekening houdt met de argumenten van verzoeker raadsman (zie klacht). Verweerster zegt dat het ging over een zaak die die geen betrekking heeft op uw persoonlijke situatie.

Het gaat niet over deze zaak!!!

Het gaat over het feit dat dit dossier ook door dezelfde PO behandeld was. Toen de verzoekers raadsman begon te verwijzen naar deze zaak om zijn standpunt naar voren te brengen werd hij onmiddellijk onderbroken door PO:

U moet niet rond de pot draaien dit was mijn dossier en

Het standpunt van verzoekers raadsman is dat deze PO gewoonweg van een Afghaanse onderdaan een Iraanse onderdaan maakt.

alle voorgelegde stukken negeert.

Hoe kan dan deze PO in godsnaam in staat zijn om dit dossier op een correcte wijze te onderzoeken???

Het feit dat deze PO ineens zo reageerde is een bewijs dat hij niet in staat is op een objectieve wijze dit dossier te onderzoeken.

Men mag in redelijkheid verwachten dat verweerster dit dossier aan een andere PO toewijst en een nieuw gehoor organiseert.

Vooraf wanneer men de argumenten van verzoekers raadsman leest op het einde van gehoor!!

Wat verweerster nagelaten heeft.

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

En

"Verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven door alle relevante elementen waarover hij beschikte voor te leggen EN er een bevredigende verklaringen te geven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen. Verzoekers verklaringen zijn samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag.

Verweerster heeft nagelaten om aan verzoeker het voordeel van twijfel te gunnen. Zij heeft de vijfde asielaanvraag van verzoeker zeer oppervlakkig onderzocht."

En

"verweerster heeft geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker heel zijn leven in andere landen gewoond heeft. Verzoeker meent dat het hieronder staande rapport van toepassing is in zijn situatie:

Treatment of returnees

"34.17 In an article dated 3 May 2012, IRIN reported: 'While refugees may return to Afghanistan with new skills learned abroad, they return to environments where those skills cannot be used, and a recent UNHCR survey found that 60 percent of returnees lived in worse conditions than their local counterparts.' [27m]

Lengthy migration/asylum duration, especially migration/asylum of persons who left the country at an early age or were born while in migration/asylum, has caused many deep cultural and traditional problems for the Afghan society. Since they have been brought up in other countries cultures, they feel themselves to be strangers in Afghanistan's indigenous culture and many of them cannot adjust themselves to the customs and traditions governing the Afghan society and way of life. This issue has also caused mental problems for them, leading to their social and cultural ostracism and marginalization."

Te raadplegen op: http://www.ecoi.net/file_upload/90_1_361980702_ukba2013-02-15-afg.pdf

5 February 2018 / AI - Amnesty International Afghanistan

Statement on the security situation for civilian population (security situation for returnees; possible additional risk factors for returnees from Western countries; possibilities for returnees to evade risks; possibility to safeguard means of existence for single returnees between the age of 18 and 40: access to housing and labour market; situation of Hazara minority)

Stellungnahme vom 5.2.2018 an das VG Wiesbaden (Expert Opinion or Position, German)

Februar 2017 starben bei einem Angriff der Taliban auf eine Schule im ländlichen Raum der Provinz Laghman zwei Schuler, sieben wurden verletzt. 22 In der Provinz Herat kamen am 27. Mai 2017 bei der Explosion eines Sprengsatzes in einem Kleinbus mindestens 13 Menschen ums Leben, acht weitere wurden verletzt. [...] 5415610&s=afghanistan/ 24 Reuters, Suspected bomb kills seven outside historic mosque in Afghanistan's Herat, 6. Juni 2017, Abrufbar unter:

<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-attack/suspected-bomb-kills-seven-outside-historic-mosque-in-afghanistans-herat-idUSKBN18X1EO?feedType=RSS&feedName=worldNews> 25 DW, Minstens 24 Tote bij Bombenanslag in Kabul, 24. [...] 5415610&s=afghanistan/
<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-attack/suspected-bomb-kills-seven-outside-historic-mosque-in-afghanistans-herat-idUSKBN18X1EO?feedType=RSS&feedName=worldNews>
<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-attack/suspected-bomb-kills-seven-outside-historic-mosque-in-afghanistans-herat-idUSKBN18X1EO?feedType=RSS&feedName=worldNews> [...] 5415610&s=afghanistan/

Entführungen werden aber nicht nur durch regierungsfeindliche Cruppen durch geführt, sondern auch durch kriminelle Cruppen.⁷³ Von staatlichen Akteuren kann gegen diese Übergriffe kein Schutz erwartet werden.⁷⁴ Die Provinz Herat ist beispielsweise ganz besonders von Entführungen betroffen, die sich oftmals an Geschäftspersonen oder ihre Familienangehörigen richten, um Geld zu erpressen. [...] Abrufbar unter: <http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-34719314> 190 Jawed Zeyartjahi, 11 Dead As Rival Taliban Factions Fight It Out

In Herat, Tolo News, 7. Dezember 2015.

<https://www.ecoi.net/en/file/local/1424910/6.1.519216797.1802005-amnesty-afghanistan-02-2018.pdf>
Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen. Verzoeker is van oordeel dat hij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat

het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

In het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming verklaart de verzoekende partij afkomstig te zijn uit de provincie Ghazni, sjiïet te zijn en vijf broers en één zus te hebben. De verzoekende partij verklaart dat zij op zesjarige leeftijd met haar familie naar Pakistan verhuisde. Na twee of drie jaar zou de verzoekende partij naar Iran zijn verhuisd, waar zij gedurende negen jaar zou hebben verbleven. De verzoekende partij verklaart dat zij in 2002 vanuit Iran naar het Verenigd Koninkrijk ging om daar te werken en geld op te sturen naar haar vader zodat die zijn gokschulden zou kunnen afbetalen. In 2004 zou zij door de Britse autoriteiten zijn gerepatriëerd naar Kaboel en van

daaruit zou zij onmiddellijk zijn doorgereisd naar Iran. Na twee jaar bij haar familie in Teheran te hebben verbleven, zou de verzoekende partij haar broer zijn gevolgd naar Afghanistan en gedurende drie maanden in de stad Ghazni hebben gewoond. Omwille van problemen met de schuldeisers van haar vader zou de verzoekende partij naar het district Jaghori zijn verhuisd en daar gedurende drie weken hebben verbleven. In Jaghori zouden de verzoekende partij en haar familie eveneens zijn lastiggevallen door de schuldeisers van haar vader. Zij verklaart dat haar zus werd ontvoerd, twee broers en haar echtgenote werden doodgeschoten en zij zelf werd geraakt door een kogel in haar rug. De verzoekende partij zou vervolgens naar Kaboel zijn gevlucht maar ook daar zijn gezocht door de schuldeisers van haar vader. Uiteindelijk zou de verzoekende partij via Iran naar Turkije zijn gevlucht en daar als vluchteling zijn erkend door UNHCR. Na een verblijf van acht jaar in Turkije zou de verzoekende partij besloten hebben naar België te komen.

De Raad beklemtoont dat het voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming essentieel is dat de verzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn identiteit, zijn land en regio van herkomst alsook op de plaats(en) waar hij voorafgaand aan zijn komst naar België heeft verbleven.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, slechts vaststellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen betreffende zijn regio van herkomst in Afghanistan, zijn opeenvolgende verblijfplaatsen voor zijn komst naar België, zijn identiteit en zijn familiale situatie, zoals blijkt uit volgende motieven van de bestreden beslissing:

"In casu werd er vastgesteld dat u plotsklaps beweerde dat al uw verklaringen met betrekking tot uw aanvankelijk voorgehouden herkomst uit het district Baraki Barak van de provincie Logar, die nota bene door het CGVS als geloofwaardig werden bestempeld, over de ganse lijn ingestudeerd waren (CGVS, p. 7). U stelt daarenboven dat u eveneens had gelogen over uw familiale situatie, identiteit in het algemeen en uw werkelijke vluchtmotieven (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018). Een dergelijke handelswijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke, gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een asielzoeker mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven. Uw verklaringen ter zake, namelijk dat u werd verteld te liegen uit angst om terug te worden gestuurd naar Turkije, is onvoldoende ter verantwoording (CGVS, p. 7). Dit alles brengt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang. Uit bovenstaande blijkt tevens dat u er niet voor terugdeinst om valse asielmotieven te gebruiken en zaken van buiten te leren om toch maar een verblijfsstatus te verkrijgen via de asielprocedure.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat uw nieuwe verklaringen evenmin weten te overtuigen. Deze verklaringen zijn immers allerm minst consistent. Zo stelde u in het kader van uw tweede asielaanvraag aanvankelijk dat u werd geboren in het district Jaghori van de provincie Ghazni (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 5). Ook op uw vluchtelingencertificaat van het UNHCR in Turkije staat vermeld dat u werd geboren in Jaghori. U verklaart op de DVZ tevens dat de gegevens op uw vluchtelingencertificaat van het UNHCR Turkije volledig correct zijn (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 3). Echter, op het CGVS beweert u plots dat u werd geboren in de stad Ghazni, de provinciehoofdstad van de provincie Ghazni en niet in het district Jaghori (CGVS, p. 6). Met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, ontkent u dat u op de DVZ heeft verklaard dat u werd geboren in Jaghori en houdt u vol dat u werd geboren in de stad Ghazni (CGVS, p. 10). Opnieuw geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, kan u enkel zeggen dat er op de documenten van het UNHCR staat dat de "taskara van uw vader afkomstig is van Jaghori" (CGVS, p. 10). Dit stemt echter geenszins overeen met de inhoud van dit certificaat waarop duidelijk staat aangegeven dat u geboren bent in Jaghori. Hiermee geconfronteerd past u opnieuw uw verklaringen aan en beweert u plots dat op uw taskara die voorlegde bij het UNHCR in Turkije geschreven stond dat u afkomstig bent uit Jaghori. U houdt evenwel vol te zijn geboren in Ghazni (CGVS, p. 10). Treffend is ook dat u op de DVZ laat optekenen dat u drie maanden in de stad Ghazni van de provincie Jaghori verbleef (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 10). Jaghori is evenwel een district van de provincie Ghazni. U legt evenzeer tegenstrijdige verklaringen af over uw enige zus, waarvan u tijdens uw eerste asielaanvraag niet eens het bestaan had vermeld. Immers, op de DVZ verklaarde u dat uw zus N(...) in Afghanistan verblijft, maar dat u niet weet waar (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 15). Op het einde van uw gehoor op de DVZ paste u evenwel uw verklaringen aan en beweert u plots dat uw zus niet in Afghanistan woont, maar in Tadzjikistan (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 20). Op het CGVS wijzigt u opnieuw uw verklaringen en beweert u dat uw zus N(...) elf jaar geleden werd ontvoerd en dat u niet weet waar ze is (CGVS, p. 3).

Op het CGVS past u ook uw nieuwe verklaringen aan over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Immers, op de DVZ verklaart u dat u na acht jaar in Iran te hebben gewoond, rechtstreeks naar Afghanistan ging en daar drie maanden in de stad Ghazni verbleef voor u naar Turkije vertrok (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 10). Echter, op het CGVS stelt u dat u was "vergeten" te zeggen dat u na uw vertrek uit Iran gedurende twee jaar in Engeland verbleef (CGVS, p. 2 en 12). U verklaart dat u het vergat door "de drukte van het moment en de vele documenten" (CGVS, p. 2). Deze verklaring kan evenwel allerminst overtuigen. Bovendien legde u tot op heden geen enkel (begin van) bewijs voor van uw verblijf in Engeland en/of uw repatriëring.

Daarnaast dient opgemerkt dat uw verklaringen over uw etnische origine en religie eveneens inconsistent zijn. Zo stelt u op de DVZ dat u Tadzjiek bent van etnische origine terwijl u tijdens uw eerste aanvraag verklaard had dat uw vader Tadzjiek is en uw moeder Qizilbash (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 6d en CGVS eerste aanvraag dd. 1 juni 2016, p. 11). U verandert tevens uw verklaringen met betrekking tot uw religie en verklaart plots dat u een sjiitische moslim bent, terwijl u tijdens uw eerste asielaanvraag beweerde een soennitische moslim te zijn (Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 30/01/2018, vraag 9 en CGVS eerste aanvraag dd. 1 juni 2016, p. 11). Hiermee op het CGVS geconfronteerd, houdt u vol dat u sjiit bent en verklaart u plotsklaps dat uw beide ouders Qizilbash zijn (CGVS, p. 6). U houdt vervolgens evenwel vol dat u Tadzjiek bent van etnische origine, alvorens u verklaart dat uw ouders ook "Tadzjiek, zeg maar, Qizilbash" zijn. U beweert vervolgens dat jullie "Tadzjiek zijn, en dus Qizilbash". Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met het feit dat het twee verschillende etnische origines betreft, antwoordt u plots ontwijkend dat u niet vertrouwd bent met religies en etniciteiten (CGVS, p. 6). Het is evenwel zeer opmerkelijk dat u geenszins eenduidige verklaringen kan afleggen over uw eigen etnische origine en die van uw ouders. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat jullie Tadzjiek zijn en dat u "niet op de hoogte bent van die dingen" (CGVS, p. 6). Later op het gehoor past u evenwel opnieuw uw verklaringen aan en stelt u dat u Qizilbash bent van etnische origine (CGVS, p. 16). Echter, gevraagd om meer te vertellen over de Qizilbash, kan u enkel zeggen dat ze sjiit zijn. U weet er niets meer over (CGVS, p. 8). Wanneer u bovendien wordt geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw eerste asielaanvraag beweerde soenniet te zijn, ontkent u bovendien dat u ooit verklaarde soenniet te zijn en dat u "altijd wist dat uw ouders Qizilbash zijn". Opnieuw geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen uit uw eerste asielaanvraag, antwoordt u opmerkelijk genoeg: "Ik denk niet dat ik soenniet heb gezegd, als dat wel is, is dat ook een leugen" (CGVS, p. 9). Dat u niet eens meer blijkt te weten wat u destijds allemaal verklaard heeft over uzelf, zet uw geloofwaardigheid verder op de helling.

Verder vertoont uw kennis over de geboorteplaats van uw ouders en grootvader zeer opmerkelijke leemtes. Immers, zo kan u enkel zeggen dat uw ouders geboren werden in de provincie Ghazni. U weet echter niet waar. U beweert evenwel dat uw grootvader geboren werd in Jaghori (CGVS, p. 7). Echter, gevraagd of u iets weet over Jaghori, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 9).

Ook over Ghazni zelf, de plaats waar u beweert geboren te zijn en waar u drie maanden zou verbleven hebben voor uw vertrek naar Turkije, vertoont uw kennis zeer opmerkelijke leemtes. Immers, wanneer u wordt gevraagd of er veel sjieten wonen in Ghazni, buiten de Hazara bevolking, antwoordt u aanvankelijk bevestigend. Echter, wanneer u vervolgens de vraag opnieuw wordt gesteld ter bevestiging, moet u plots toegeven dat er mensen van "verschillende stammen" wonen, maar dat u niet goed weet welke stammen (CGVS, p. 13). Dit is zeer opmerkelijk. Ook wanneer u wordt gevraagd welke districten de stad Ghazni omringen, antwoordt u naast de kwestie dat de provincie Kandahar "boven" ligt en de provincie Wardak "onderaan" ligt. Wanneer u opnieuw wordt gevraagd naar omringende districten, moet u opmerkelijk genoeg toegeven dat u geen enkel district kent dat de stad Ghazni omringt (CGVS, p. 17). Mede gelet op het feit dat de stad Ghazni wordt begrensd door zes districten, is uw gebrek aan kennis hierover des te meer frappant. Ook over de route tussen Jaghori en de stad Ghazni kan u enkel zeggen dat deze het district Qarabagh doorkruist. U kan geen enkel ander district opnoemen op deze route (CGVS, p. 16). U kent evenmin belangrijke mensen in Ghazni en u kan geen enkele gebeurtenis opnoemen uit de periode dat u er drie maanden verbleef (CGVS, p. 17).

Ook over de aanleiding van uw vertrek uit Afghanistan, toen u zes jaar oud was, heeft u bijzonder weinig kennis. Immers, wanneer u wordt gevraagd waarom uw gezin naar Pakistan verhuisde, kan u enkel algemeen zeggen dat de omstandigheden slecht waren, "oorlog en zo". Gevraagd om specifiek uit te leggen wat de situatie was in Ghazni ten tijde van uw vertrek, komt u evenmin verder dan te zeggen dat het oorlog was en dat u er zich niets van kan herinneren (CGVS, p. 8). Hoewel er inderdaad niet van u kan worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen aflegt over uw eigen ervaringen, aangezien u maar tot uw zesjarige leeftijd in Afghanistan hebt gewoond, kan er wel worden verwacht dat u enige

kennis heeft over de reden van uw vertrek uit Afghanistan via uw ouders of andere familieleden met wie u gevlucht bent. Echter, gevraagd of uw ouders u daar ooit iets over hebben verteld, antwoordt u aanvankelijk ontwijkend alvorens te stellen dat uw ouders daar niets over verteld hebben. U moet daarna bovendien toegeven dat u er zelf nooit iets over heeft gevraagd (CGVS, p. 9). U zegt daarna dat er "groeperingen" met elkaar vochten en dat jullie het mee volgden via de krant in Pakistan en Iran. Echter, gevraagd welke groeperingen er dan actief waren in Ghazni toen u vertrok, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9). Ook over het werk van uw vader in Afghanistan vertoont uw kennis zeer opmerkelijke lacunes. Zo beweert u dat uw vader bij Khad (de Afghaanse staatsveiligheidsdienst) werkte. Echter, gevraagd wat hij deed bij Khad, kan u enkel zeggen dat het een overheidsfunctie was, maar dat u niet weet wat het inhield. Gevraagd om meer te vertellen over Khad, kan u enkel vaag zeggen dat het "een dienst was bevoegd voor rekrutering van bepaalde slechte mensen, ofzo". U weet er verder niets meer over (CGVS, p. 18).

Verder zijn uw verklaringen over de reden van uw vertrek uit Ghazni evenmin aannemelijk. Zo beweert u dat uw vader een gokverslaving had en daardoor de gronden van zijn broer had vergokt. U verklaart verder dat een van uw neven, Q(...), in ruil voor de schulden die uw vader bij hem had, wilde trouwen met uw zus. Omdat uw vader weigerde, werd uw zus ontvoerd en werd uw vrouw samen met uw broer door uw neven gedood (CGVS, p. 18, 22 en 23). Echter, gevraagd hoe uw vader de gronden van uw broer vergokt had, moet u het antwoord schuldig blijven. U weet evenmin wanneer dit gebeurde (CGVS, p. 18). Ook wanneer u later op het gehoor wordt gevraagd wat u weet van de gokverslaving van uw vader, kan u enkel zeggen dat hij daardoor schulden had. U kan er evenwel niets meer over zeggen. U beweert bovendien dat u er nooit iets over gevraagd heeft (CGVS, p. 23). Het is evenwel totaal onaannemelijk dat u uw vader, wiens gokverslaving aan de grond ligt van al uw problemen in Afghanistan, hierover nooit iets zou hebben gevraagd. Bovendien zorgden zijn gokschulden ervoor dat niet alleen uw vrouw, maar ook uw broer gedood werden door zijn schuldeisers en dat uw zus ontvoerd werd. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel herhalen dat u het nooit vroeg (CGVS, p. 24). U weet evenmin aan wie uw vader die gronden was kwijtgeraakt en wanneer u wordt gevraagd om meer te vertellen over Q(...), de neef die uw zus ontvoerde, kan u enkel zeggen dat u niets over hem weet alvorens u verklaart hij gevaarlijk is en banden heeft met taliban en drugdealers. U moet meteen daarna evenwel toegeven dat u er niets over kan vertellen (CGVS, p. 24).

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft uw taskara, moet vooreerst worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds een valse taskara voorlegde en dit ook toegaf (CGVS, p. 26). Hieruit blijkt dat u evenmin terugdeinst om valse documenten te gebruiken om toch maar een verblijfsstatus te verkrijgen via de asielprocedure. Wat de oproepingsbrief van de procureur uit Kaboel betreft, moet worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De Turkse documenten waaronder het huurcontract, de aardgasfactuur, de strook van de Turkse rechtbank over uw echtscheiding, het bewijs van registratie bij de Turkse politie en het medisch attest bevatten informatie die in deze beslissing niet ter discussie staat. Uit het medisch attest blijkt enkel dat u een radiologisch onderzoek van uw rug hebt ondergaan. Het vluchtelingencertificaat van het UNHCR werd hierboven reeds besproken. Wat betreft de twee Belgische doktersvoorschriften, dient opgemerkt te worden dat nergens uit deze voorschriften blijkt dat u niet in staat zou zijn om op een normale wijze een gehoor af te leggen. Er blijkt enkel uit dat er een ontstekingsremmer en een middel voor de behandeling van angststoornissen werd voorgeschreven. Bovendien houden medische problemen op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft het schrijven van uw raadsman, meester S. M. [...], dient opgemerkt dat diens opmerkingen betrekking hebben op zijn eigen tussenkomst op het einde van het gehoor. Nergens uit het

administratief dossier blijkt dat er problemen zouden geweest zijn tijdens het gehoor. Welke opmerkingen u zou hebben over het verloop van het gehoor blijkt niet uit dit schrijven, noch werden er tot op heden opmerkingen overgemaakt. Het arrest waar uw raadsman naar verwijst (R(...) H(...) O.V. (...)) heeft geen betrekking op u persoonlijk. Bovendien dient er op gewezen te worden dat elk dossier op zijn eigen merites beoordeeld dient te worden."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden derhalve door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter in gebreke blijft.

Waar de verzoekende partij de verwerende partij verwijt geen rekening te hebben gehouden met de klacht van verzoekers raadsman tegen de dossierbehandelaar (stuk 2 gevoegd bij het verzoekschrift), stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wel degelijk wordt ingegaan op deze klacht. Zoals door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht gesteld, kan uit het feit dat verzoekers raadsman tijdens diens tussenkomst op het eind van het gehoor werd afgeblokt door de dossierbehandelaar niet worden afgeleid dat er zich tijdens het gehoor problemen zouden hebben voorgedaan betreffende de objectiviteit van deze dossierbehandelaar. Het arrest van de Raad waarnaar verzoekers raadsman verwees heeft geen uitstaans met het dossier van de verzoekende partij *in casu* en het feit dat de dossierbehandelaar in beide dossiers dezelfde was is derhalve niet relevant. De Raad benadrukt in navolging van de verwerende partij dat elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld. Het standpunt van verzoekers raadsman dat de dossierbehandelaar "*gewoonweg van een Afghaanse onderdaan een Iraanse onderdaan maakt*" kan door de Raad niet worden bijgetreden nu dit geen steun vindt in de bestreden beslissing of de stukken van het administratief dossier. De bewering als zou de dossierbehandelaar de door de verzoekende partij voorgelegde stukken hebben genegeerd gaat volledig voorbij aan de hoger geciteerde motieven met betrekking tot de voorgelegde documenten. Dat de dossierbehandelaar zich tijdens het gehoor zeer agressief zou hebben gedragen en de verzoekende partij daarvan zo onder de indruk zou zijn geweest dat zij zuurstof moest innemen, blijkt niet uit het gehoorverslag. De Raad stelt vast dat de dossierbehandelaar op gegeven moment tijdens het gehoor de indruk had dat de verzoekende partij het zeer warm had en daarom zei dat zij gerust haar jas mocht uitdoen. Daarop gaf de verzoekende partij aan dat zij even zuurstof wou nemen, waarop de dossierbehandelaar besloot een pauze van een kwartier in te lassen (stuk 5, gehoorverslag, p. 12). Uit deze passage van het gehoorverslag blijkt niet dat de verzoekende partij zich op dat ogenblik in werkelijkheid geïntimideerd voelde door een vermeend agressieve houding van de dossierbehandelaar, noch dat deze tijdens het gehoor en het nemen van de bestreden beslissing niet de vereiste objectiviteit in acht zou hebben genomen. Het kan de dossierbehandelaar overigens niet ten kwade worden geduid dat deze verzoekers excuses voor eerder vertelde leugens niet zomaar aanvaardt, gelet op het herhaaldelijk benadrukte belang van eerlijke en correcte verklaringen (stuk 5, gehoorverslag, p. 26). De Raad besluit dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een objectieve wijze zou zijn onderzocht.

Waar de verzoekende partij verder aanvoert dat in Afghanistan nooit op *taskara's* wordt vermeld dat iemand Qizilbash van etnie is en deze groep tot de Tadzjiken behoort, doet zij geen afbreuk aan de vaststelling dat zij betreffende haar etnische origine en religie wisselende en onderling strijdige verklaringen heeft afgelegd.

Ter verschoning van haar gebrekkige kennis van Ghazni kan de verzoekende partij niet dienstig opwerpen dat zij bijna geheel haar leven in Iran, Turkije, Engeland en België heeft gewoond, nu op basis van hoger weergegeven pertinente motieven geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen aangaande de plaatsen waar zij achtereenvolgens verbleven heeft. Gelet op bovenstaande motieven, laat de verzoekende partij in het verzoekschrift ook na enige duidelijkheid te brengen over haar verblijfplaatsen. De verzoekende partij herhaalt louter haar verschillende verblijfplaatsen, zonder *in concreto* de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Het enkele gegeven dat in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming haar beweerde herkomst uit het district Baraki Barak van de provincie Logar niet ter discussie werd gesteld, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de concrete en pertinente vaststellingen *in casu*.

Nu de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij heel haar leven in andere landen dan Afghanistan heeft gewoond, zoals zij beweert, toont zij niet aan dat zij dermate vervreemd is van haar land van herkomst dat zij zich bij terugkeer niet opnieuw zou kunnen aanpassen aan de daar heersende normen en waarden. In de mate dat de verzoekende partij geen zicht biedt op haar vroegere verblijfs- en familiale situatie, is de verwijzing naar informatie betreffende de penibele socio-economische situatie waarin Afghaanse asielzoekers bij terugkeer naar hun land van herkomst kunnen terecht komen *in casu* niet dienstig.

Middels een aanvullende nota neergelegd op 22 oktober 2018 brengt de verzoekende partij volgende stukken bij: enkele foto's genomen in Iran, een USB-stick met beelden van het huwelijksfeest van verzoekers broer in Iran, een e-mail van verzoekers raadsman aan UNHCR waarin hij informatie vraagt betreffende verzoekers dossier, een fotokopie van een enveloppe. De Raad merkt op dat de foto's en videobeelden geen enkele objectieve aanwijzing bevatten betreffende de plaats waar of het tijdstip waarop deze werden gemaakt. Noch dit beeldmateriaal, noch de enveloppe die werd opgestuurd uit Teheran kunnen aantonen dat de verzoekende partij in Iran heeft verbleven gedurende de perioden en in de omstandigheden die zij voorhoudt. Ook de e-mail van verzoekers raadsman is te dezen niet dienstig.

Ter terechtzitting van 25 oktober 2018 legt de verzoekende partij nog een verklaring neer van UNHCR waarin wordt bevestigd dat een persoon met verzoekers naam op het kantoor van UNHCR Turkije geregistreerd werd op 7 september 2007 en als vluchteling werd erkend op 15 september 2009. Nog daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij omtrent haar identiteit geen eensluidende verklaringen heeft afgelegd, hetgeen de bewijswaarde van dit document relativeert, dient te worden benadrukt dat *in casu* niet wordt betwist dat de verzoekende partij zekere tijd in Turkije heeft verbleven en daar door UNHCR als vluchteling werd erkend. Dit gegeven is niet van aard de gedane vaststellingen met betrekking tot verzoekers verklaarde herkomst en verblijfplaatsen in een ander daglicht te stellen.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen geloof hechten aan verzoekers bewering afkomstig te zijn uit het district Ghazni gelegen in de provincie Ghazni. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij deze motieven niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Afghanistan zou hebben gekend.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het district Ghazni gelegen in de provincie Ghazni niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS